



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 15. Episcopus Hybernus bis Hæreticorum manus euadit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

rat annos. Cum nullus litis exitus reperiretur, conuenit inter eos, vt controuersa crux Lauretanæ Virgini adiudicaretur. Gratum id Deiparæ fuisse docuit euentus. Eam crucem depositam apud se Hieronyma Columna Dux Montis Leonis habebat. Igitur sorte quadam diuinitus accidit, vt cum Martinengus religionis ergo ad Aedem Lauretanam venisset ineunte Maio, eodem tempore, iisdemque diebus Hieronyma quoque veniret, Martinengi aduentus prorsus ignara. Ergo illum ex improviso Laureti conspicata obstupuit primo: inde salute data, redditaque, crucem illam B. Mariæ adiudicatam se mira opportunitate secum attulisse ait. Et aderat solennis inuentæ Christi Cruci dies. Itaque ambo rei diuinitus attemperatæ miraculo attoniti, ad sacrosanctam cellam pariter pergunt: gemmatamque crucem, ipso die Cruci sacro dedicant Virgini, dicas illam suo tempore repetiisse depositum. Ea crux hodie è gemmata B. Virginis Zona pendet eximij ornamenti præcipuum decus. constat quippe adamantibus fatis magnis nouem, quos tres vniones ingenti magnitudine instar ceraforum adornant. quatuor circiter aureorum millibus æstimatur.

Episcopus Hybernus bis Hæreticorum piratarum manus euadit. Adolescens presenti naufragio eripitur. Cap. XV.

NEc muneribus, quam miraculis clarior per id tempus Lauretana Aedes exstitit. Edmundus Hybernus Ardacacensis Episcopus eodem ferme tempore duplicis voti reus Lauretum venit. Veniendi causa hæc fuit. Is ob religionem ab Elisabetha Angliæ Regina pulsus in exilium, cum fidis aliquot famulis profugerat in Scotiam. Sed vnde præsidium quærebat, periculum exstitit. Scotiæ Proceres Angliæ Regiæ rogatu, Edmundum in vincula conijci

conijci iubent. At ille rem odoratus, clam conscensa nau-
ui, Reginae insidias solerter elusit. Caeterum manifesto
periculo perfunctus, haud multo post occultum aliud di-
scrimen incurrit. Nec fortuita res, sed diuina fuit. Id-
adeo, & discriminis tempus, & oblatum in tempore coe-
leste auxilium ostendit. Nam dum Galliam Edmundus
petit, in Dracum Anglum Archipiratam nobilem incidit,
Pridie Natalis diei B. Mariae, qui dies ab Episcopo, eiusq.
famulis praecipua veneratione agitabatur. Et oblata in so-
nis vni ex comitibus species omnes ad spem salutis ere-
xit. Is ea nocte, qua occursum hostium antecessit, visus
sibi erat in quiete cum haereticis in magno hominum con-
fessu disceptare nudus. Ibi nuditatem suam erubescenti
virgo excellenti forma, candida in veste occurrit, qua
illum enixe rogitantem, vt suam nuditatem tegeret, be-
nigne, comiterque sua operuit palla. Hoc ille deinde
visum cum enuntiaffet Episcopo; communi consensu sta-
tuerunt, obuersatam in somnis Virginem, vtique Deipa-
ram fuisse, cuius praesidio tegendi forent. Itaque Edmun-
dus aduentante hostium classe, cum humanum nullum
pateret effugium, Mariae Lauretanae (cuius dies natalis
ceram ei spem ostendebat salutis) cum suis implorat
opem. Adiectum precibus votum. Hostium manus si eua-
fissent, ad Lauretanam Aedem ituros, ac per triduum ini-
bi sacris operaturos. Nec irritae preces, votumue. Guber-
nator nauis, qua vehebantur, specie haereticus, Catho-
licorum fautorem se in ipso temporis articulo praebuit.
Namque vt Anglicanam classem adesse vidit; ratus id
quod erat, Catholicos, quos vehebat ad necem quaeri, Epi-
scopum cum famulis occuluit in sentina, remotissimo ab
oculis, tenebricosissimoque loco. Ibi nauis iam ab Anglis ca-
pta, & in Angliam abducta, octo ipsos latuerunt dies, Na-
uarcho cibaria semel in die clam subministrante. Neque
tamen interim praedones Angli segniter captam scrutati
sunt onerariam. Quotidie certatim infensis animis, omnes

rima-

246079

rimabantur angulos, Episcopum de cuius fuga cognorant
 quæritantes. Ad vltimum accensis facibus, cuncta inten-
 tius perscrutantes delabuntur in sentinam. Ventum erat
 ad latebram. Quo præsentius periculum, hoc euidentius
 Deiparæ auxilium exstitit. Iam sacerdotem, cui visum in
 somnis obiectum diximus, depræhensum in proximum at-
 traxerant tabulatum, cæteros vestigaturi, cum diuinum
 Catholicis præsidium senserunt adesse. Mox quippe sa-
 cerdotem illum diuinitus ex ipsorum elapsum manibus
 nunquam postea reperire potuerunt. Ergo octavo de-
 mum die scrutandi defatigatione, curam quærendi Epi-
 scopi omiserunt, ita navis dimissa à prædonibus iter coe-
 ptum repetijt. Ecce autem aliud ex alio periculum. In eo-
 dem Gallicano cursu classis alia piratarum occurrit, qui
 truculentiores prioribus, Edmundum Episcopum Elisa-
 bethæ Reginae instinctu quærebant ad necem. Hi navi ca-
 pta, in eam transfiliant, euertunt merces, ad motisque lu-
 minibus cuncta loca scrutantur intentiore cura. Venitur
 ad latebram, tandem Episcopus ipse comprehēditur. Ad-
 uer-erat, nisi præsens Deiparæ tutela furorem hostium retudis-
 set. Ecce tibi dum captum extrahere conantur, repente ca-
 pti ipsi oculis, lymphatisque similes errare cœperunt. Tan-
 dem haud dubia Dei vindicis ira conterriti, captam one-
 rariam dimittunt. Illa reperito cursu, optatum fauente Vir-
 gine tenuit portum, bis paucis diebus vltimo periculo de-
 functa. Episcopus eiusque familiares votorum, haud pa-
 rum memores, protinus ex eo loco, vbi in terram descen-
 derant, pedibus Lauretum vsque venerunt an. post Chr.
 natum M. D. LXXXVI. Et Episcopus votis rite persolutis
 totam rem litteris consignatam apud Aedem Lauretanā
 reliquit, duplicis in duplici periculo suo auxiliij B. Mariæ
 argumentum. Insequenti anno aliam B. Virgo haud mi-
 nore miraculo à maris fluctibus liberauit, quam illos ab
 infestis prædonibus liberauerat. Ioan: Baptista Capra à
 Monte Albodo (oppidi in Piceno nomen est) adolescens
 probus

probus, ac pius, phaselo vectus Calabriae oram legebat. Ventum erat in conspectum insulae Vulcaniae (ea Siciliae insulae obiacet) cum repente eum atrox vis tempestatis adorta in vltimum discrimen adduxit. Iam fractis remis, veloque amisso, prope erat, vt vexata nauicula mingeretur vndis, cum ipse ad spem salutis semet crexit. Itaque Mariam Lauretanam inuocans exclamat. Vt Angeli tuam Domum in Picenum, vbi nunc colitur, detulerunt, sic tu Deipara Virgo nauiculam hanc defer in portum. mira res. His precibus, velut freno iniecto, procella sedatur: secundus repente ventus existit. Phaselus in tutum appellitur. B. Virginem clienti suo obsecundare, & famae transuectae ab Angelis Domus suae fauere sentires.

Duo sacerdotes Lauretanae Domus calcem furto sublatam malo docti restitunt.

Cap. XVI.

CONfirmata hoc miraculo Lauretanae historiae fides, alio subinde sacrosanctae Domus religio sancita. Eodem ipso anno sacerdotes duo Placentini, ex composito, calcis aliquid e sacro pariete sustulerant eo consilio, vt id fecum circumgestarent, Lauretanae Virginis monumentum, vitaeque praesidium. Sed questum inuito Deo praesidium in periculum vertit. In patriam regressos atrox pariter, minaxque occupat febris: qua pertinaciter tertium iam mensem urgente, tandem resipiscunt. Subit animam memoria Lusitani Episcopi, qui quanquam permissu Pontificis, lapidem ex Lauretana Aede sumpsisset; tamen in senso Deo, pene exitiali oppressus sit morbo, ex quo non ante conualuerit, quam sacrum Virgini restituerit lapidem. Ergo ambo communi consilio decernunt B. Mariae reddere, quod abstulissent: eamque enixe orant ipsorum inscitiae ignoscat: suaque recepta re, pristi-

Vict. Brig.